

ବୁଲେଟ

ସ୍ଵପ୍ନମୟ ଚତ୍ରବତୀ

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

ବାଡିତେ ସକାଳ ସାତଟା ନାଗାଦ କାକଦ୍ଵିପେର ଏକଟା ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମ ଥେକେ ଟେଲିଫୋନେ ଆମାକେ ଜାନାଗୋ ହଲ--- ଆପନାର ଜ୍ୟାଠ ମଶାଇ ମାରା ଗେଛେନ, ଓର ଇଚ୍ଛ ଛିଲ ଯେନ ଆପନିଟି ମୁଖାପ୍ରି କରେନ। ସେ ରକମଇ ଲିଖେ ଗେଛେନ। ଆମରା ବରଫ ଦିଯେ ରେଖେଛି। ଆପନି ଆସୁନ। ଜ୍ୟାଠା ମଶାଇୟେର ସଙ୍ଗେ ବଞ୍ଚିଦିନ ଯୋଗାଯୋଗ ନେଇ। ବାବାର ମୃତ୍ୟୁର ପର କୋନ ଦିନଇ--- ଆସେନ ନି। ବାବା ଯଥିନ ଛିଲେନ ବହରେ ଏକ ଆଧିବାର ଆସନେନ। ତଥିନ ଥାକତେନ ଗୋସାବାତେ କିମିବ ସମାଜ ସେବାର ସଙ୍ଗେୟୁତ ଛିଲେନ। ରାଙ୍ଗାବେଳିଯା ଟେଗୋର ମୋସାଇଟିର ସଙ୍ଗେତ କାଜ କରେଛେନ। ଜ୍ୟାଠା ମଶାଇ ଛିଲେନ ଲସ୍ତା ଫର୍ସା, ଖଦରେର ପାଞ୍ଜାବୀ ଆର ଧୂତି ପରତେନ। ଗୋସ ବା ଥେକେ କେନ କାକଦ୍ଵିପ ଚଲେ ଗେଲେନ ତା ଆମି ଜାନି ନା। ବାବାର ମୃତ୍ୟୁର ପର ଗୋସାବାତେଇ ଚିଠି ଦିଯେଛିଲାମ। ଉନି ଆସେନ ନି, ତବେ ଏକଟା ଚିଠିତେ ଲିଖେଛିଲେନ ଦେହ ଝର। ଆଉ ଅବିରଳ। ମୃତ୍ୟୁ ଆକୃତିକ। ତଥାପି ଛେଟ ଭାଇୟେର ମୃତ୍ୟୁ ମର୍ମାଣିକ। ଆମି ଅଶୋଚ ପାଲନ କରିତେଛି। ପାରଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟାଦି ଯଥା ନିୟମ କରିଓ। ଆମି ଠିକ ଏସବେ ଝାସ କରିନା। ତରୁ ବାବାର ଶ୍ରାଦ୍ଧ କରେଛି। କାରଣ ସାମାଜିକ ଚାପ ଛିଲ। ଜ୍ୟାଠା ମଶାଇୟେର ସଙ୍ଗେ ଆମାର ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କିତି ନେଇ ତୋ ଆତ୍ମାର ସଦ୍ଗତି କି କରେ କରବ। ତରୁ ମୃତ୍ୟୁର ପରଓ ଏକଟା ଶରୀର ଆମାର ଜନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରଛେ ଭେବେ ଆମି କାକଦ୍ଵିପ ଗେଲାମ।

ଏ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମଟା ଖୁଁଜେ ବେର କରତେ ଅସୁବିଧା ହଲ ନା। ପୌଛାଲାମ ତଥନ ବେଳା ଦୁଟୋ। ବରଫେର ଚାଙ୍ଗରେର ଉପର ଶୁଯେ ଆଛେନ ଆମ ଆ ଜ୍ୟାଠା ମଶାଇ। ପାଶେଇ ଶତରଙ୍ଗିର ଉପର ବସେ କରେକଜନ ବୃଦ୍ଧ ଶବ୍ଦଚକ କରେଛେନ। ଏକଜନ ବଲଛେନ-- ମା ଦିଯା ଚାଇର ଅକ୍ଷରେର ଭାଲବାସା କି ହଇବ କଣ ଦେହି! ଆର ଏକଜନ ବୃଦ୍ଧ ବଲଲେନ--- ଆରେ ଏଟାଓ ଜାନୋ ନା, ମହାବବତ। ମହାବବତ। ପାଶେ ଜ୍ୟାଠା ମଶାଇ ଶୁଯେ ଆଛେନ। ଆମାକେ ଦେଖେ ବଲଲେନ--- ଆପନାରଇ ଜନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା। ଏହି ଦେଖୁନ ଓନାର ଟୁଇଲ। ଏକଟା ସ ଖାତା ଆମାର ହାତେ ତୁଲେ ଦିଲେନ ଏକ ବୃଦ୍ଧ। ଦେଖିଲାମ --- ମୃତଦେହ ସଂକାର ବାବଦ ଏକ ହାଜାର, ଏବଂ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ବାବଦ ଏକ ହାଜାର ଟାକା ବରାଦ କରେ ଗେଛେନ। ଦଶ ହାଜାର ଟାକା ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମେର ମାଲୀର ଛେଲେଟିକେ ଏବଂ ଦଶ ହାଜାର ଟାକା ଆଶ୍ରମେର ରାଁଧୁନୀ ମେଯେଟିକେ ଦନ କରେ ଗେଛେନ। ନା, ଆମାର ଜନ୍ୟ କିଛୁ ନେଇ। ଆଶା କରେଛିଲାମ ଆମାର ଜନ୍ୟଓ କିଛୁ ରେଖେ ଯାବେନ। କାରଣ ଆମି ଛାଡ଼ା ଆର କେ ଆଛେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନ ? ଜେତୁ ତୋ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀର ପେନଶନ ପେତେନ। ଜ୍ୟାଠାମଶାଇ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଛିଲେନ। ଦୁ ବାର ଜେଲ ଖେଟେଛିଲେନ। ଶୁନେଛିଲାମ ଏର ଶରୀରେର ଭିତରେ ବୃତ୍ତିଶେର ଗୁଲି ଢୁକେଛିଲ। ଧରା ପଡ଼େ ଯାବାର ଭୱୟ ହାସପାତାଲେ ଭର୍ତ୍ତି ହନ ନି। ଗଞ୍ଜାର ଧାରେଇ ମଶାନ। ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମେର କରେକଜନ କମବୃଦ୍ଧମଶାନେ ଏଲେନ। ରାଁଧୁନୀ ମେଯେଟି ବାବା - ବାବା ବଲେ ଖୁବ କାଁଦିଲ। ଆମାର ଜନା - ଚେନା ଶେଷ ତ୍ୟାଗୀ ମାନ୍ୟଟିର ମୁଖେ ଆଗ୍ନ ଦିଲାମ। ଜ୍ୟାଠାମଶାଇ ପୁଡ଼ିଛେନ। ଯାକେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ କରା ଯାଇଆମାର ଦେଖା ଶେଷ ମନୁଷ୍ୟଟି ପୁଡ଼ିଛେନ। ଦାହ ଶେଷ ହଲେ ମଶାନ ଡୋମ ବଲଲ--- ନାଭି ଦିଚିଛ, ଗଞ୍ଜାଯ ଫେଲତେ ହବେ। ନାଭି ମାନେ ଦେହେର ଯେ ଅଂଶ ପୋଡ଼େ ନା। ଏକଟା ମାଟିର ସରାଯ ତୁଲେ ଦିଲ କିଛୁ ଅବଶେଷ। ଓର ମଧ୍ୟେ ଦେଖି ଭୀଷଣ ଉଜ୍ଜୁଲ ଦୁଟି ଚୋଖ। ଚୋଖ ନୟ, ଆଲୋର ଟୁକରୋ। ଆସଲେ ଉତ୍ତର୍ପତ୍ର ଧାତୁଖଣ୍ଡ। ଆସଲେ ସେହି ବୁଲେଟ। ଜ୍ୟାଠା ମଶାଇୟେର ଶରୀରେ ଲୁକିଯେ ଥାକା ଇତିହାସ। ବୁଲେଟ ଭସି ହୟନି। ଅଣୁନେର ସ୍ପର୍ଶ ଉତ୍ତର୍ପତ୍ର ହୟେ ଲାଲ। ଏଟା ଗଞ୍ଜାଯ ବିସର୍ଜନ ଦିତେ ପାରବ ନା। ଏହି ଉତ୍ତର୍ପତ୍ର ବୁଲେଟ ଆମାର ଉତ୍ତରାଧିକାର। ଆମି ବାଡି ନିଯେ ଯାବ। ଏକଟା କୌଟୋଯ ରେଖେ ଦେବ ଏ ବୁଲେଟ, ଯେମନ ରନ୍ଧକଥାୟ ଥାକେ। ଆମାର ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟ।

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

સૃષ્ટિસંધાન

Phone: 98302 43310
email: editor@srishtisandhan.com